

WUNDERBAUM Rotterdamse acteursgroep laat zich voor schouwspel inspireren door inwoners van Venlo

Toneelstuk Venlo is een heftig drama

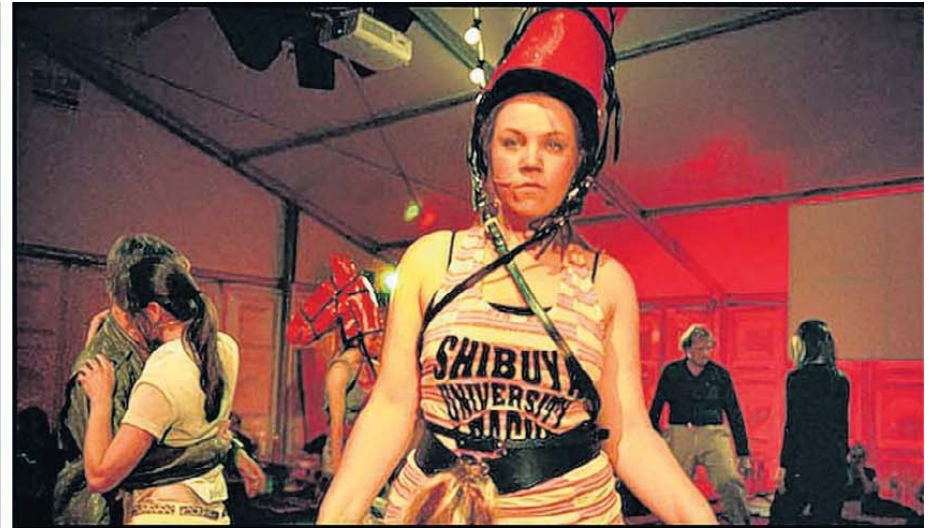
De acteursgroep Wunderbaum liet zich inspireren door de stad Venlo voor een toneelstuk. Of de Venlonaar zich daar echter in herkent, is zeer de vraag.

door **Eric Seuren**

Zes weken dompelden de leden van acteursgroep Wunderbaum uit Rotterdam zich onder in het voor hen totaal onbekende Venlo. Een stad die ze vooral kenden als thuisstad van politicus Geert Wilders die er bovendien tijdens de recente verkiezingen voor het Europees parlement een behoorlijk grote aanhang kende. Ze lieten zich inspireren door gesprekken met (prominente) inwoners en het lokale nieuws. Daarmee vormden ze een artistiek beeld van de Maasstad dat centraal is komen te staan in hun stuk *Venlo*.

Of inwoners van Venlo zich in het stuk herkennen, is zeer de vraag. Misschien bij vlagen. Wunderbaum heeft daarentegen in korte tijd een pittig toneelstuk over de hedendaagse maatschappij gemaakt. Dat brengt de groep aanvankelijk in een zeer luchtige verpakking, maar dat verandert. Het wordt op den duur bijzonder ongemakkelijk.

Plaats van handeling is feesttent de Speelpleq aan de Noord Buitensingel. Hier wordt het publiek, dat niet in groten getale op de voorstelling is afgekomen (het zijn meer bekenden van de toneelgroep dan inwoners van Venlo), meegenomen in wat een geweldig feest moet worden. Er wordt door een overijverige wethouder die „de mensen in de stad wil redden van de middelma-

Scènes uit de voorstelling 'Venlo' van de Rotterdamse acteursgroep Wunderbaum.

foto Wunderbaum

aligheid" een nieuw kunstwerk in de openbare ruimte onthuld. Een beeld, deels bekostigd door een rijke directeur van een zonnepanelenbedrijf, waarmee inwoners een glimp van toekomstig Venlo zien. Met een documentaire waarin zowel inwoners als acteurs hun visie op Venlo geven en een gratis ronde bier, worst en zoutjes wordt de kijker het stuk in gelokt. Het publiek is deel van het feest en dat lijkt alle-

maal heel onschuldig. De nieuwe Maasboulevard die maar op zich laat wachten. Parkeerleed. In de tent is het daarna een vrolijke bedoening met ontspannende dialogen en komische, muzikale intermezzo's als *Das rote Pferd*, *Bier en Tieten* en het *Wer in Venlo geboren is, steh auf, steh auf, steh auf*. Maar de luchtigheid verdwijnt. Er ontstaan flinke monologen over idealen, tolerantie en verantwoor-

delijkheid nemen. Die monologen gaan gepaard met conflicten die het feest in een diep dal sleuren. De kijker zit daar als deelnemer aan het feest midden in. De gebeurtenissen vreten aan je. Maken dat je je ongemakkelijk voelt, dat je wilt ingrijpen. Wunderbaum heeft wat dat betreft in korte tijd een ijzersterk en heftig stuk weten te maken. Een verhaal met een boodschap. Je bent zelf ver-

antwoordelijk voor het systeem waar je in leeft. Maar had dat stuk per sé in Venlo gemaakt moeten worden? Nee. Het verhaal zegt niets over Venlo, maar over de complete Nederlandse maatschappij. Of zoals Wunderbaum het zelf zegt: doordat Venlo een stad is met 'dorpse allure', zijn sommige kenmerken van 'hedendaags Nederland' duidelijker zichtbaar.